

מוכירות הממשלה

סטרטגיה

2 חגן 2

ש מ ר

פ ר ו ט ו ק ו ל

ישיבת השרים חברי הוועדה להתיישבות
(על-פי החלטה מס. 444 של הממשלה מיום י"ד באדר א' תשל"ו - 15.2.76)

כ"ט בניסן תשל"ז - 17.4.77

נכחו חברי הוועדה - השרים: י. גלילי - יו"ר, א. אוזן, מ. ברעם, ש. הלל, א. ידלין, ש. פרס, מ. קול, ח.י. צדוק, ש. רוזן

נעדרו חברי הוועדה - השרים: י. אלון (בחו"ל), י. רבינוביץ

ש. אבני	-	משרד השיכון
אלוף א. אורלי	-	מתאם הפעולה בשטחים
א. בידץ'	-	מינהל מקרקעי ישראל
א. מקובר	-	לשכת השר י. גלילי
מ. נצר	-	משרד הבטחון
ד. רוזנפלד	-	מינהל מקרקעי ישראל
סא"ל א. תהלה	-	לשכת שר הבטחון

סדר היום : הת/8 האחזות נח"ל

דיוטובל צה 18 חפ"ה

רשמה: ציבורים

. / השר

הח/8 - האחזות נח"להיו"ר השר י. גלילי:

אני פותח את הישיבה, שנועדה

לדון בנושא הישוב באיזור מסחה.

אני רוצה לתת שחזור קצר של השתלשלות הנושא.

לראשונה, הועלה הנושא בישיבת

הממשלה במאי 1975, כאשר היה דיון כללי על כווני הפעילות ההתישבותית ואז הזכרנו שלשה אתרים בפריצה מזרחה של הקו הירוק: באיזור ואדי ערה, מסחה וחורון. לאחר מכן, המקום הספציפי מסחה הוצע כאלטרנטיבה לאנשי אלון מורה בסבסטה-קדום.

השר מ. קול:

בשביל ישוב עירוני - לא חקלאי?

היו"ר השר י. גלילי:

בשביל ישוב עירוני. אנשי אלון

מורה דחו אלטרטיבה זאת. זה היה

ביוני 1976. בינואר 1977 כללנו את המקום הזה במסגרת של 30 האתרים שהצבענו עליהם לתכנון, בכל מה שנוגע לצד הקרקעי ולצד של כח האדם. במשך כל הזמן, נמצאנו בלחץ התביעה של הגרעין, אשר הועיד את עצמו למקום ואם כי לא ניתנה להם כל התחייבות, הצטבר מתח רב בקרב הגרעין. לא הבאתי נושא זה לאישור, בעיקר בגלל עיכובים של ריכוז שטח הקרקע. כלומר, לא מחמת עיכובים עקרוניים או מדיניים, אלא בעיקר בגלל אי-הצלחה לרכז את משבצת הקרקע הנדרשת. הדבר הגיע לידי כך, שהגרעין לא גבר על יצרו ונעשה נסיון של התנחלות ללא אישור. אמנם, הגרעין פינה את משטרת מסחה, לפי תביעת צה"ל.

היו"ר השר י. גלילי:

היו שלש הצעות לסדר היום בכנסת ואני השבתי בשם הממשלה. לפני שהשבתי בשם הממשלה, כתבתי אגרה לחברי ועדת השרים, בה הבהרתי מה אני מתכוון להגיד בשם הממשלה. אמרתי בכנסת, כי אינני בא לנקוב בתאריכים. אני מתיחס במלוא הרצינות לדברים שאני אומר ואני מקוה, שללא דיחוי נתגבר על הקשיים וההחלטה על הקמת ישוב זה תמומש - ובלבד שלא יהיו מפגנים אחרים נוספים, שיגרמו נזק. להלן הדגשתי, שאיננו זקוקים לתמריצים והעיכוב אינו עקרוני או מדיני, אלא אך ורק מחמת קשיים של ריכוז הקרקע.

השר מ. קול:

מה פתאם אמרת, שאתה מתיחס במלוא הרצינות?

היו"ר השר י. גלילי:

משום שחברי הכנסת, אשר העלו את ההצעות לסדר היום, החשידו את

התיחסותנו לעניין.

עתה, אני בא להציע לוועדת השרים לאשר סידרת פעולות להקמת הישוב מטיפוס עירוני באיזור מסחה. בשים לב לנושא הקרקעי, אנו מצביעים על אתר במרחק של כ-5 ק"מ מראש העין, היינו, 4 ק"מ ממזרח לקו הירוק. יש שם שטח של כ-4,000 דונם, שמחוכו אנו רוצים לרכז, בשלב ההתחלתי, כ-500 דונם, על מנת שאפשר יהיה להתחיל בהקמת הישוב. הישוב מיועד למסגרת של 500 בתי אב, תוך 4-5 שנים. הדבר יעשה באורח הדרגתי. השלב ההתחלתי יהיה מאחז של גרעין נח"ל בבניין המשטרה שהוא ברשותנו. לאחר מכן, תשולב קבוצת חלוץ

היו"ר השר י. גלילי:

מאנשי הגרעין האזרחי ותוך כדי כך, ימשכו המאמצים לרכישת 500 דונם באתר המיועד לכך. נסתייע בהצעות של קרקע לחליפין, אולם אין זה מן הנמנע, שיהיה גם צורך בסגירה ותפיסת השטח לצרכים צבאיים, על מנת לסייע לתכנית שלנו. זוהי ההצעה בעיקרה.

מה אתה מציע היום להחליט?

השר מ. קול:

היו"ר השר י. גלילי:

אני מציע להחליט, שאנו מעלים מאחז של גרעין נח"ל לתחנת המשטרה.

לאחר מכן תשולב קבוצת חלוץ מאנשי הגרעין האזרחי ונמשיך במאמצים לרכישת 500 דונם באתר מס' 2, אך להיות מוכנים - אם המאמצים לא יצליחו - לרכז את הקרקע ע"י סגירה או תפיסה לצרכים צבאיים, על מנת להחקדם בדרך זו בהקמת הישוב.

מר ש. אבני:

כאמור, היו שתי אלטרנטיבות -

אתר מס' 1 ואתר מס' 2. מבחינת

אופי השטח, שני האתרים טובים לבינוי, אך כי מבחינת הטווח הארוך, יש לאתר מס' 2 יתרון של שטח יותר גדול, אך לא זו הסיבה שאנו עומדים על אתר מס' 2. באתר מס' 1 יש 2,000 דונם ובאתר מס' 2 4,000 דונם. התאחדנו על אתר מס' 2, היות וכביש קיים חוצה את אתר מס' 1 וזה מה שמכביד על בינוי מידי.

האתר של 500 דונם ראשוניים, מתוך

4,000 דונם, הוא שטח טרשי, כולו סלעים ואיננו מעובד.

מר ש. אבני:

הפרוגרמה שעובדנו היא, כפי שאמר היו"ר, של 500 יחידות לטווח של 4-5 שנים. תהיה כאן צפיפות נמוכה, כלומר, בנינים של קומה אחת, וזאת כתמריץ לאנשים ממרכז הארץ.

מדוע לא לבנות יותר קומות, אם

השר מ. קול:

אין קרקע?

אם אין קרקע, לא נוכל לבנות

מר ש. אבני:

בכלל. אחד הגורמים למוטיבציה

של אנשים ממרכז הארץ לבוא למקום כזה הוא לקבל את הבית עם פיסת אדמה. מבחינת צפיפות כללית, ההבדל לא גדול. גם בימית ובקצרין הגענו ל-3 יחידות לדונם, למרות שאלה בתים של קומה אחת.

מבחינת אופי הישוב, אני רוצה

לציין מספר נקודות:

(א) יהיה זה ישוב פתוח, למרות

שהיום יש גרעין ואין זה מן הנמנע שיבואו עוד גרעינים. קביעת הזכויות להתישבות שם תהיה בדרך המקובלת, ע"י הרשמה פתוחה לכולם. מכאן באה נקודה שהיא ספציפית למקום זה. אנו נשתף את אנשי הגרעין בבחירת המועמדים להתישבות, אך ההחלטות והתנאים צריכים להקבע כמו בשיכון ציבורי.

(ב) עד כמה שאנו יודעים רצונות

ואפשרויות של הגרעין, הרי שרובם ככולם יעבדו במקומות העבודה שלהם במרכז הארץ, כך שאין בכוונתנו ליצור מקורות תעסוקה מאסיביים, כפי שמקובל במקרים אחרים. אך אם תהיה יוזמה של אנשים שיתישבו שם, לא תהיה מניעה ונתחום איזור קטן למלאכה קלה או לתעשייה.

מר ש. אבני:

(ג) את התנאים למשתכנים אנו מנסים להצמיד לתנאים של בית שמש, בכדי שלא יתחיל ויכוח. מתוך מכלול איזורים מצאנו, שיהיה מוצדק להצמיד את הסיוע לתנאים של בית שמש ואני מציע, לצרף את הפרוגרמה לסיכום.

(ד) העליה הזמנית המידית במסגרת גרעין נח"ל היא סבירה ויכולה להתבצע מהר. יש לי רק ספקות אם כדאי להעלות גם משפחות. סידורים ושרותים למשפחות לא יהיו קיימים, או שיהיו כרוכים בהשקעה גדולה לתקופה זמנית. מתוך ידיעת הלחץ של הגרעין, אני מציע שמא להגביל זאת רק לראשי המשפחה לתקופה הזמנית.

מר א. בירדן:

לגבי הבעלות, מבחינה משפטית

השטח הזה הוא בלתי מוסדר והבעלות

היא לפי משלמי המסים ולפי העיבוד בפועל. תחנת המשטרה נמצאת בבעלות המדינה. זהו שטח של כ-10 דונם ולהערכתנו, יש עוד כמה עשרות דונם בשוליים של גבעת המשטרה, שבוצרו ע"י הצבא הירדני לפני 1967. יתרת השטח באתר מס' 1 שייכת לעשרות בעלים מהכפרים בסביבה ובחלקם גם לנפקדים מכפר קאסם. לגבי אתר מס' 2 שנמצא מתאים, אם ניקח את לב השטח, הרי 1,500 דונם שייכים לשלשה אחים מכפר קטן, אשר מתפרנסים מחקלאות.

לגבי רכישות שלנו באיזור זה,

הרי שמאז קיץ 1976, כאשר הוכרז על שלשת הישובים, התחלנו בפעילות לרכישת קרקעות באיזור. באקלים הציבורי שנוצר בכפר הערבי, קשה מאד למינהל לרכוש. הגענו למספר של מאות דונמים שרכשנו באיזור זה, אך

מר א. ביידץ:

לא באותם המקומות המתאימים לבניה. אנו ממשיכים במאמצים. לדוגמא: יש לנו היום איתור של כ-200 דונם באיזור זה שנרכש. אנו ממשיכים במשא ומתן.

אם יותר לי להשיב על השאלה מה יקרה, מבחינתנו, אם יעלו לגבעת המשטרה - ידוע לנו, שבאיזור ידוע למתישבים שהיהודים החליטו לישב מקום זה והערכתנו היא, שיותר גרוע מהמצב היום, לא יכול להיות. יכול להיות, שזה יביא אותם להחלטה, שמאחר שכלה ונחרצה עם היהודים להתישב כאן, הרי טוב יותר שנרכוש את השטח, מאשר שנחפוס אותו.

השר מ. ברעם:

האם מ-500 הדונם שמדובר עליהם אף חלק עדיין לא ברשותנו?

מר א. ביידץ:

לא, אין עדיין אף חלק ברשותנו.

השר מ. קול:

אני רוצה להביע כמה שיקולים לגבי ההצעה. אני מבין, שאנו דנים בנושא זה מתוך מצוקה מסוימת, כי הממשלה לא תתבזה שוב לאחר פרשת קדום ובעיקר לאחר הודעת יו"ר ועדת השרים להתישבות בכנסת, שהיא מעין התחייבות מסוימת לגבי הקמת הישוב. אינני מתנגד באופן עקרוני להקמת ישובים מעבר לקו הירוק - לתנועתי יש ישובים לא מעטים מעבר לקו הירוק - ואינני מתנגד להקמת ישוב באיזור זה. אולם אני מתנגד להפיסת קרקעות ולהפקעת קרקעות עכשו. לדעתי, זה לא נחוץ לנו. הודענו בשעתו, לאחר "הסקנדל" שהיה ב-30/3, שאיננו מתכוונים עכשו לעסוק בקרקעות וזוהי מדיניות הממשלה. יש לממשלה מספיק אפשרויות לפתח את הארץ

השר מ. קול:

ולחקים ישובים, גם בלי הפקעות ותפיסות. אין כל נימוק צבאי לתפיסה באיזור זה ואי אפשר להסביר זאת. במקום שיש איזו סבירות לענין של תפיסה מנימוקים צבאיים, אפשר לעשות זאת. אך כאן אין שום סבירות ואין אפשרות לפרש זאת. זה יתפרש כענין שרירותי בהחלט.

אם יו"ר הועדה יציע להקים גרעין נח"ל במשטרה, שזו עדיין אינה התחייבות להקמת ישוב קבע, אני לא אחנגד לזה. כי בשביל זה לא נחוץ הרבה קרקע וגרעין נח"ל זה ענין בטחוני ויש לנו החלטה, שגרעיני נח"ל אינם ישובי קבע. אם יו"ר הועדה מציע בהחלטתו, כפי שאני מבין, שהכוונה היא גם לאפשרות של תפיסת קרקע, אצביע נגד ואבקש לערער על כך בממשלה.

השר ש. פרס:

זו קרקע טרשית כמעט כולה.

השר מ. קול:

אני בעד זה שנעשה חילופין עם הערבים ואני בעד התישבות בארץ. אך אני נגד זה שאנו נלך לאיזו שערוריה חדשה עכשו. זה לא נחוץ לנו היום. האם אני חייב ללכת לשערוריה חדשה עכשו, מכיון שאני חייב מס לגוש אמונים, או מכיון שהיתה הודעה בכנסת? היו הודעות של בר-לב ונדמה לי גם של ראש הממשלה, שאין עכשו מדיניות חדשה. אמרנו, שבעתיד נדון בכך. מה השריפה עכשו בענין זה?

אינני מתנגד להעלות למקום גרעין

נח"ל, אם זה פותר איזו בעיה, אך אני נגד זה שאנו נגדר קרקע בשביל תפיסה צבאית. אני בעד זה שיוחלט, שהמינהל צריך לעשות מאמצים לרכוש קרקע, בחילופין או בכסף. לא נתחייב עכשו להקמת ישוב שם, בטרם נדע

השר מ. קול:

אם נוכל לרכוש קרקע. זה עלול להקפיץ את מחירי הקרקע בצורה מבהילה, כי הם ידעו שאנו רוצים לבנות שם ישוב עירוני. מדוע אנו צריכים להרע לעצמנו?

השר ש. רוזן:

צדק היו"ר כשאמר, שבהזדמנויות שונות הוזכרה ההתנחלות במסחה, אם בהקשר לאלון מורה, או בהקשר לתכנית הכללית. אולם, כאשר הובאה לפנינו התכנית הכללית, הודעתי כבר אז שאני רושם לפני רק חלק מתכנית זו. בסעיף 4 של אותה החלטה נאמר, שכל ישוב וישוב יובא לדיון ולאישור והיום מובא לאישור ישוב אחד.

אינני מפקפק בזכותו של יו"ר הועדה, על בסיס הסיכומים שהיו, להודעתו בכנסת. אני רוצה להתייחס לגופו של עניין. לעתים, אני מצביע נגד - אך לא תמיד. אך זהו חידוש. זו הפעם הראשונה שאנו מתנחלים באיזור שנקרא "שומרון", אם כי זה רק 4 ק"מ מהקו הירוק. אולם, את גבול הבטחון שלנו לא קבענו ע"י ה"מינור אדג'סטמנט", אלא ע"י הירדן. אפילו במפלגת העבודה היה ויכוח על זה והיה פירוט, שלא כלל את השומרון ומול זה היתה הצבעה על התנחלות בגדרה - והיא נפלה.

לפני ימים אחדים שאלתי את שר הבטחון על מערב השומרון והוא אמר לי, שמדובר בשלב זה במסחה ובוודי ערה. אעפ"י ששר הבטחון הודיע זאת, מפלגתי החליטה לערער בפני הממשלה בעניין זה, משום שזוהי חריגה מהפרמטרים שקבענו לעצמנו עד כה.

ענין תפיסת קרקע או סגירת קרקע מחמיר מאד ואני חושב, שההגיון הפוליטי מחייב לעשות הכל, על מנת להמנע מפעולה זו.

השר ח. צדוק:

אנו נמצאים במצוקה בנושא זה.

לחברי הממשלה יש דעות שונות לגבי

התנחלות וצריך לחפש דרך לצאת ממצוקה זאת.

קו המחשבה שלי, בשלב זה, דומה

לקו המחשבה של השר הקול. אני מציע לשקול, שמה שאנו נחליט היום הוא, שלשטח המשטרה עולה גרעין נח"ל, אך אני חייב להגיד כאן דברים ברורים. צריך להיות ברור, שזה יהיה תוך שילוב גורם אזרחי; כי אחרת, אין יציאה מהמצוקה שבה אנו נמצאים. במקביל, תהיה החלטה להמשיך במאמצי הרכישה. אם יתברר, בשלב מסוים, שלא הצליחו במאמצים אלה, אנו נחזור ונדון בנושא הקרקעי. אין הכרח שהיום נדון ונחליט בנושא הקרקעי.

השר ש. פרס:

לדעתי, כדאי שנחליט היום על

המועד בו נתפוס את הקרקע.

השר ח. צדוק:

הדבר שהעליתי אותו לשיקול הוא,

שהיום אנו לא מחליטים החלטה

לגבי התפיסה. אנו מחליטים היום החלטה לגבי תחנת המשטרה, גרעין נח"ל, שילוב גורם אזרחי והמשך המאמצים לרכישת קרקע.

כעבור זמן, נחזור לדון בנושא.

השר ש. פרס:

אני מניח, שהעניין לא יעבור

בלי הדים בישוב הערבי. צריך

להתכונן לזה. השאלה היא מדוע עלינו לעשות פעמיים עניין. אנו יכולים לתפוס את הקרקע בנימוקים צבאיים. הנימוק הצבאי הוא, שהיות ומדובר במאחז נח"ל, יש צורך בשטח אימונים. בתחילה, חשבנו לתפוס 2,000 דונם, אך צמצמנו זאת ל-500 דונם, שרובם אדמת טרשים, שאינה מביאה כל תועלת. לדעתי, אנו לא מצילים שום דבר אם נדחה זאת. כאמור, מדובר באדמה טרשית בלתי מעובדת והיות ועולה הנח"ל, חשבתי שהועדה תחליט שתי החלטות: (א) על עליית הנח"ל ומשפחות הגרעין; (ב) על תפיסת הקרקע במועד שיראה ~~ל~~ כנכון, לא בבת-אחת.

אני מציע להחליט על תפיסת

ה-500 דונם ונראה מה תהיינה התגובות. התפיסה יכולה להעשות במרחק של שבוע - שבועיים - חודש. אם זה יהיה רק ישוב אזרחי, הנימוק של תפיסת קרקע יהיה חלש יותר. אני תארתי לעצמי, שנסגור את 500 הדונם האלה, הנח"ל יתחיל להתאמן ונראה את התגובות. לי נדמה, שנחסוך לעצמנו מהלך כפול.

אני מאד ממליץ שנעשה את שני

הדברים האלה. כי בתחנת המשטרה יש רק 30 דונם ואם לא נתפוס, החשדנות תהיה טוטלית לגבי כל השטחים. אם נתפוס, יש בזה אלמנט אדמה יותר מרגיע. ה-500 דונם, כאמור, זו ~~ה~~ טרשית, לא מעובדת ואינה שווה שום דבר. בדקנו את השטח טוב טוב וכמעט שאין שום בעיה.

השר מ. קול:

אני אומר, שישנה הבעיה של אמינות

הממשלה. הממשלה אמרה שהיא אינה

הולכת לתפוס ולהפקיע קרקעות בזמן הקרוב. כמה שרים דיברו על כך.

השר מ. קול:

לשם מה נחוצה לנו עכשו התבעה הזאת? לשם מה נחוצה לנו עכשו החלטה על תפיסת קרקע?

אינני מתנגד למה שאמר שר המשפטים,

שבגרעין הנח"ל יהיה משולב גרעין אזרחי. אולם, אינני רוצה עכשו משבר. אנו הולכים עם הציבור הערבי ממשבר למשבר. רק עכשו היה "סקנדל" במשולש ועכשו אנו רוצים לעשות, באותה הסביבה, דבר חדש. למי בוער דבר זה ולשם מה זה נחוץ? זה נחוץ רק כדי להרגיע את "גוש אמונים". בעיני, גם להרגיע את הציבור הערבי זה חשוב מבחינת המדינה.

לכן, אני מסכים שנעלה לתחנת

המשטרה גרעין נח"ל, בשילוב עם גרעין אזרחי ונטיל על המינהל לעשות כל מאמץ לרכישת קרקעות. אני נגד זה שנחליט היום על תפיסה.

אני מבין, שיש הסכמה שעולים

השר ש. הלל:

לתחנת המשטרה ויש הסכמה של שילוב

נח"ל עם גרעין אזרחי. לפי הפרקטיקה שקיימת אצלנו, הודעת שר הבטחון על כוונתו לתפוס שטח היא במסגרת סמכויותיו כשר הבטחון. דומני, שעד עכשו דבר זה היה בבחינת הודעה ולא היה בבחינת דבר שמחייב הצבעה. לפיכך, אני רואה שאת החלק שאנו חייבים לקבל - מקבלים ושר הבטחון הודיע מה שהודיע.

אני מתנגד לזה ומבקש להביא זאת

השר מ. קול:

למשלה.

השר א. ידלין:

אני רוצה לשאול את השר קול.
אם מתקבלת, תיאורטית, הצעת קול-

צדוק, האם אתה מוותר על הערעור בממשלה?

השר מ. קול:

כן, אני מוותר.

השר ש. רוזן:

אני לא מוותר, כי אצלי זה עניין
עקרוני.

השר ש. פרס:

אם חביא זאת לממשלה, זו פרסומת
קולנית.

השר א. ידלין:

הנקודה המרכזית שאני רוצה להדגיש,
שיש לעשות כל מאמץ, שלא יהיה ברור

בממשלה, כי ע"י כך מעוררים את התגובות. אני היום מחפש נוסח, על
מנת לא להביא את העניין לממשלה.

השר מ. ברעם:

אני מוכן להצטרף לפשרה של צדוק.

השר י. גלילי:

אני רוצה לנסות להציע סיכום, אך
לפני כן דברים מכבידים ובסיפא

אולי דברים מקלים. הדברים המכבידים הם, שבמדה שיש חברים כמו רוזן,
ששוללים הקמת ישוב מטיפוס עירוני באיזור זה, בנתונים הידועים לו,
אז זו השעה ה-12 להביא זאת בפנינו. כי אין טעם להעלות גרעין נח"ל
בשילוב עם חברים מקרב הגרעין האזרחי, שלא במגמה לפתח את הפעילות
ההתישבותית שם לישוב עירוני, בסדרי גודל שמסרנו עליהם.

היו"ר השר י. גלילי:

לכן, מה שלא נסכם אח"כ ביחס להיבט האופרטיבי, לשלבים, ללוח הזמנים וכו', חייבים להיות מודעים למגמה הזאת.

נכון, שאנו דנים מתוך מצוקה,

שאני מגדיר אותה כמצוקה יהודית-ציונית. לא מכל מצוקה ציונית אנו מאושרים. יש מצוקות ציוניות, שאני מעדיף להתיסר בהן, מאשר להיות פטור מהן. ואני אומר דבר זה גם על דעתו של קול, במלוא הבטחון. כי, למשל, אילו קול היה מצטרף אלי לביקור ברמת הגולן, כדי להסביר לחברים מדוע צריך לזוז מהקו הסגול בזמן הסכם הפרדת הכוחות, הוא היה - כמוני - מברך על יצר העמידה של החברים והיה מתיסר במצוקה לשכנע אותם.

אינני חושב, שהקמת הישוב במסחה

הוא המהלך האסטרטגי המכריע להגשמת הציונות, אך איני יכול להקל ראש בנכונות אנשים לעזוב דירותיהם בשפלה וללכת לתנאים חלוציים שם, כי הם טועמים בזה טעם של ישוב הארץ. אינני יכול להתעלם מהעובדה, שנצטבר קוצר רוח עקב המצב, שלא הצלחנו לרכז את שטח הקרקעות. ואכן, אנו מדברים על יסוד מצוקה זאת.

לכן אני מציע, שאנו נחליט על

כך, שאנו מעלים מאחז נח"ל בשילוב עם אנשים מקרב הגרעין האזרחי, לאיזור המשטרה במסחה, ממשיכים במאמץ לרכז את הקרקע, ע"י רכישה או חליפין ומסמיכים את קבוצת השרים, המורכבת מראש הממשלה, שר הבטחון, שר החקלאות, שר המשפטים ויו"ר ועדת השרים להחליט בנושא הסגירה והתפיסה לעצם העניין ובעיתוי שיראו אותו לנכון ולהודיע על החלטתם לוועדה.

השר מ. קול:

לתוספת הזאת אני מתנגד.

היו"ר השר י. גלילי:

אם גם לאחר מכן חברים ירצו לערער בממשלה, לא תהיה ברירה אחרת. אני מאד ממליץ להמנע מערעור בממשלה, כי בתנאים הקיימים, הערעור עצמו, לא עפ"י תוכנו המריטורי, אלא בגלל פרסומו, יכול להכשיל את הפעולה.

השר מ. ברעם:

בשביל מה נחוצה לך עכשו הועדה המצומצמת?

השר מ. קול:

אני קיבלתי את התיקון של צדוק. אני מבקש, שאת התוספת הזאת לא

נקבל היום.

השר א. ידלין:

אם יתעורר הצורך, תכנס מיד את ועדת השרים ואז נחליט אם צריך

לסגור את השטח.

השר ח. צדוק:

אנו נפנה לרוזן ונבקש ממנו לחזור ולשקול את ענין הערעור.

השר מ. ברעם:

הואיל ואני מניח שיהיה קונצנזוס, אני אומר שאם נגיע לשלב הזה של הצורך בתפיסה, תכנס ישיבה מיוחדת של ועדת השרים ונחליט.

היו"ר השר י. גלילי:

לפני הישיבה הזאת קיימתי התייעצות

עם מספר שרים. אני מוכן לחזור

ולבדוק דבר זה, שמא תמצא בכל זאת דרך. אך לא יכול להיות פה מקום

לטעות, שאם אנו עולים לשם, אנו עולים במגמה זו.

השר ח. צדוק:

הקושי ברכישת הקרקע הוא חלק

מהמצוקה.

השר מ. ברעם:

עליתנו על הקרקע חכביר על רכישת

השטח ולא להיפך, משום שאז כאילו

הם נותנים ידם להתישבות ציונית.

היו"ר השר י. גלילי:

אני מציע לכם לקבל את ההצעה שלי,

להסמיך את השרים שהצעתי ואם נחליט

על תפיסה, נביא זאת לידיעת הועדה. אלמלא הנסיבות האוביקטיביות, לא

הייתי מציע זאת.

השר ש. פרס:

אני מאד ממליץ, שמלבד יו"ר הועדה,

כולנו נמנע מלהוציא הגה מהפה בנושא

זה.

היו"ר השר י. גלילי:

אני שואל את חברנו רוזן, האם הוא

רוצה להצטרף לוועדה?

השר ש. רוזן:

למה לי עוד להכביר על העניין?

היו"ר השר י. גלילי:

אנו מחליטים על הועדה בהרכב
המלא, שכולל גם את חברנו משה

קול.

אני רוצה להצטייד בסמכות

הועדה להסתערויות אחרונה על שר האוצר, לקראת ישיבה הועדה שלנו ביום שלישי. קיימנו מערכת התיעצויות של נציגי שר השיכון, ראש המינהל לבניה כפרית וכן המחלקה להתישבות, כדי להביא לכלל הסכם, עם אגף התקציבים ועם שר האוצר, את תקציב ההתישבות לשנת הכספים הנוכחית. כזכור לכם, הדבר טרם נסגר ויש לי היסוד לחשוב, שבמאמץ אחרון, אם אני אהיה מצויד גם בסמכות שלכם, אוכל להביא לקראת יום ג' הצעה מפורטת, בדבר תכנית התישבותית יותר נרחבת מזו שהיתה ידועה לוועדה, אשר טרם תוקצבה ובתוכה גם מסחה. זה יחייב את משרד האוצר לאשר למשרד השיכון תכנית לשנים קדימה ותקציב מוגדר לשנת התקציב הנוכחית. אבל אז זה יאפשר לנו תנופה התישבותית ראויה לשמה.

דיברתי עוד הבוקר עם שר האוצר

והממונה על התקציבים ואם כי לא אמרתי שאצטייד בסמכות הועדה, אני רואה את עצמי מצויד בסמכותכם. את תוצאות המאמץ אביא ביום ג' בישיבת הועדה.

השר מ. קול:

יש לי שאלה. לאחר שעניין קיום

ישיבה זו פורסם בעתונות, מה

תודיע לעתונות? אינך יכול להתחמק מזה. אני מציע שתודיע, שהיה

דיון על אפשרות של גרעין נח"ל.

היו"ר השר י. גלילי:

אינני נוהג להודיע, אך מכיון

שהדבר פורסם צריך לחשוב מה להודיע.

מ ה ל י ט י ם:

1. לאשר הקמת מאחז של נח"ל בשילוב עם קבוצת חלוץ מאנשי הגרעין האזרחי, באזור תחנת המשטרה של מסחה.
2. במגמה לפתח באזור מסחה ישוב מטיפוס עירוני, במסגרת של 500 בתי אב, תוך 4-5 שנים (הביצוע בממכות משרד השיכון-המינהל לבניה כפרית), להמשיך במאמצים לרכישת 500 דונם באתר 2, תוך הסתייעות בהצעות קרקע לחליפין.
3. ככל שיהיה הכרח בסגירה או בתפישה של שטח, להסמיך את ראש הממשלה, שר הבטחון, שר החקלאות, שר המשפטים, שר התיירות ויו"ר ועדת השרים להחליט בנדון ולהודיע על כך לוועדת השרים.

ה י ש י ב ה נ נ ע ל ת